Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Gheorghe Balan)
Dosarul nr. 2r-469/26
(2-25181109-02-25r-04032026)

D E C I Z I E

9 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de Munteanu Mihail, reprezentat de avocatul Gherboveț Mihail, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 05 iunie 2026, prin care s-a admis demersul executorului judecătoresc Ungureanu Oleg cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Munteanu Mihail Fiodor,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. În procedura executorului judecătoresc Ungureanu Oleg se află documentul executoriu nr. 2-442/2018 din 28 iunie 2018, emis de către Judecătoria Cahul, sediul

Central conform căruia de la Munteanu Mihail Fiodor a fost încasată în beneficiul lui Scutelnic Pavel datoriei în mărime de *****
La 30 decembrie 2025 a fost înaintat demersul sus indicat, prin care se solicită aplicarea în privinţa debitorului Munteanu Mihail Fiodor a interdicției de a părăsi ţara în scopul asigurării executării documentului executoriu nominalizat pe un termen de 6 luni.
Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 ianuarie 2026, s-a admis ca întemeiat demersul executorului judecătoresc Ungureanu Oleg cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința lui Munteanu Mihail Fiodor.
S-a aplicat interdicția de a părăsi ţara pe un termen de 6 luni în privinţa debitorului Munteanu Mihail Fiodor, născut la *****, cu ultimul domiciliu cunoscut în orașul Cantemir, *****
A-l obliga pe executorul judecătoresc Ungureanu Oleg să efectueze periodic, o dată în lună, controlul privind necesitatea menținerii prezentei interdicții în privinţa debitorului Munteanu Mihail Fiodor.

Solicitarea recurentului:

2. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 23 februarie 2026 prin intermediul poștei electronice, recurentul Munteanu Mihail Fiodor, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 ianuarie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care demersul să fie respins ca fiind neîntemeiat.

Argumentele părţilor:

3. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, fiind pasibilă de a fi casată.

Menționează că iinstanţa nu a indicat în mod concret în ce constă necesitatea a prezentei debitorului în țară, nu a probat existența unui risc real de sustragere şi nu a demonstrat că executarea ar deveni imposibilă în lipsa acestei restricții, ceea ce conduce la concluzia că măsura aplicată este excesivă, disproporționată și contrară standardelor constituționale și convenționale privind protecția drepturilor fundamentale.

Susține că executorul nu a utilizat toate mijloace de comunicare, inclusiv cele electronice, nu a încercat contactarea prin e-mail sau rețele de socializare (cum ar fi Facebook, etc.).

În aceste condiții, necunoașterea procedurii de către debitor nu poate fi imputată acestuia şi nu poate constitui temei pentru aplicarea unei măsuri restrictive severe, atâta timp cât executorul nu a demonstrat că a depus toate diligențele rezonabile şi proporționale pentru a asigura o informare efectivă, conform exigențelor dreptului la apărare şi ale unui proces echitabil.

Afirmă că în perioada anilor 2018–2025, recurentul s-a aflat peste hotarele Republicii Moldova, desfășurând activitate profesională în Statele Unite ale Americii, circumstanță care explică în mod obiectiv imposibilitatea recepționării corespondenței expediate la domiciliul său din Republica Moldova.

În aceste condiții, nu este demonstrat prin niciun mijloc de probă că recurentul ar fi avut cunoștință efectivă despre existența acțiunii civile intentate împotriva sa sau despre procedura de executare silită inițiată ulterior, ceea ce ridică serioase dubii asupra respectării principiului contradictorialității şi al dreptului la apărare.

Precizează că recurentul a aflat pentru prima dată despre existența unei proceduri de executare silită şi despre aplicarea interdicției de a părăsi țara la data de 12.02.2026, în cadrul controlului efectuat la Punctul de Trecere a Frontierei Cahul în momentul în care a intenționat să părăsească teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, abia în luna februarie 2026 recurentul a aflat despre existența datoriei pretinse şi despre măsurile de executare silită dispuse în privința sa, anterior acestei date neexistând dovada informării sale reale şi efective.

Interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova a fost dispusă în absența unui

risc real, actual şi concret, astfel cum impune art. 64 din Codul de executare. Potrivit acestei norme, măsura poate fi aplicată exclusiv în situația în care prezența debitorului este indispensabilă pentru executarea eficientă a documentului executoriu, iar plecarea acestuia ar face imposibilă sau cel puțin substanțial dificilă executarea.
Astfel, confirmă recurentul că în prezenta cauză, nici instanța de judecată şi nici executorul judecătoresc nu au demonstrat existența unor circumstanțe facturale care să justifice o asemenea ingerință. Nu s-a probat că recurentul ar manifesta intenția de a se sustrage de la executare; nu s-a demonstrat că ar urmări stabilirea definitivă într-un alt stat în scopul eludării obligațiilor; nu s-a indicat în ce mod concret plecarea temporară peste hotare ar face imposibilă continuarea executării silite.
Intimatul, Executorul judecătoresc Ungureanu Oleg deși a fost informat despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

4. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul declarat de Munteanu Mihail Fiodor drept întemeiat şi care urmează a fi admis, cu casarea încheierii contestate soluționând prin decizie problema în fond, cu respingerea demersului executorului judecătoresc cu privire la aplicarea interdicție de a părăsi țara reieșind din următoarele considerente.
5. În conformitate cu articolele 423, 424 alin.(1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
6. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
7. În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.
8. Convingerea instanţei de recurs privind admiterea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.
9. În procedura de executare a executorului judecătoresc Ungureanu Oleg, se află titlul executoriu nr. 2- 442/2018 din 28 iunie 2018, emis de către

Judecătoria Cahul, sediul Central, potrivit căruia de la debitorul Munteanu Mihail Fiodor urmează a fi încasată în beneficiul creditorului Scutelnic Pavel suma de 48 546,77 Euro și 34 106,65 lei, cu titlu de datorie și cheltuieli de judecată (f.d.7)

10. Conform art.22 alin.(1) lit.x) Cod de executare, *executorul judecătoresc este în drept, să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului*, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătorești.

11. Potrivit dispozițiilor art.64 alin.(1) Cod de executare, interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu și doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. Încheierea instanței de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi țara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părților. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces și a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

12. Astfel, se impune a fi precizat că, ***interdicția de a părăsi țara, stipulată de art.64 Cod de executare, este o măsură excepțională***, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) Cod de executare. După conținutul lor, aceste măsuri, având scopul de a asigura executarea documentului executoriu, reprezintă un spectru de interdicții, ce grevează direct sau indirect patrimoniul debitorului, din care urmează a fi percepută datoria.

13. În aceeași ordine de idei, Colgiul reține că, potrivit hotărîrii Curții Constituționale nr.7 din 05 aprilie 2011, ***interdicția de a nu părăsi țara este o măsură excepțională***, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu; se aplică doar după expirarea termenului de executare benevolă și în cazul epuizării altor mijloace, cu respectarea prevederilor exprese ale art.22 alin.(1) lit.x) și art.63 alin.(4) din Codul de executare; are un termen limitat de 6 luni cu posibilitatea aplicării în mod repetat în urma unui demers motivat al executorului judecătoresc, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de executare; este susceptibilă căilor de atac; necesitatea menținerii acestei interdicții este

verificată periodic de către executorul judecătoresc, neavând un caracter automat; ține de diligența instanței de a decide asupra proporționalității asigurării acțiunii și executării hotărârii prin aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara și nu reprezintă o ingerință nejustificată în dreptul la libera circulație, garantat de art.27 din Constituție.

14. Prin urmare, se atestă că, una din libertățile fundamentale ale omului o constituie dreptul la libera circulație, consfințit în art.27 Constituție.

15. Conform prevederilor art. 27 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, prevede că dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

16. Colegiul reține că Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, prevede expres în art. 2 din Protocolul nr. 4 Libertatea de circulație, astfel, potrivit art. 2 cu privire la libertatea de circulaţie:

1.Oricine se găseşte în mod legal pe teritoriul unui Stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reşedinţa sa.

2.Orice persoană este liberă să părăsească orice ţară, inclusiv pe a sa.

3.Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

4.Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.

17. În virtutea prevederilor ***Codului de executare al Republicii Moldova*** nr.443-XV din 24 decembrie 2004 Colegiul reține:

(1) Conform prevederilor art. 1 din Codul de executare, cu privire la sarcina şi scopul procedurii de executare: Procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabileşte competenţa executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii.

18. Conform prevederilor art. 5 din Codul de executare, cu privire la principiul umanismului, modul şi condiţiile de punere în executare a documentelor executorii se stabilesc pe principiul respectării drepturilor

omului şi nu pot avea ca scop pricinuirea de suferințe fizice şi morale sau de prejudicii materiale.

19. Conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul de executare, cu privire la independența executorului judecătoresc, în executarea documentelor executorii, executorul judecătoresc este independent şi se supune numai legii. Iar potrivit alin.(2), orice imixtiune în activitatea de executare a documentelor executorii este inadmisibilă şi atrage răspunderea prevăzută de lege.

20. Conform prevederilor art. 10 Cod de executare, cu privire la executarea silită:

(2) Executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.

(3) Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobînzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

(4) Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

21. Conform prevederilor art. 22 alin. (1) lit. x) din Codul de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătoreşti. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanţilor la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.

22. Conform prevederilor art. potrivit prevederilor art.22 alin.(1) lit.x) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătorești.

23. Iar potrivit art.64 alin.(1) Cod de executare, interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu și doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind

necesitatea menținerii acestei interdicții. Încheierea instanței de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi țara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părților. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces și a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

24. Din materialele cauzei, instanţa de recurs atestă faptul că, 18.09.2028, executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a emis încheierile de intentare a procedurii de executare și de aplicare a măsurilor asiguratorii nr.026-391/2018, prin care a dispus intentarea procedurii de executare și aplicarea măsurilor pentru asigurarea executării documentului executoriu (f.d.11-12). Totodată, potrivit

25. Din materialele procedurii de executare nr. 026-391/2018, rezultă fără echivoc că: toată corespondența expediată către Munteanu Mihail a fost returnată cu mențiunea „plecat"; nicio scrisoare nu a fost recepționată personal; nu există confirmare de primire şi nici alte dovezi care să ateste că acesta ar fi luat cunoștință despre intentarea procesului, despre hotărârea pronunțată sau despre intentarea executării silite(f.d.16)

26. Totodată, potrivit procesului-verbal din 30 noiembrie 2019, întocmit de către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg rezultă că la data de 30 decembrie 2019 la ora 12.00 executorul judecătoresc ieșind la adresa debitorului or.Cantemir, str. Lazo, 11, a constatat că nimeni nu este acasă. Unul din vecini a comunicat executorului judecătoresc că mama debitorului lucrează în calitate vînzăror la piață din or.Cantemir, de la mama debitorului executorul judecătoresc a aflat că fiul ei este plecat în s. Roșu, raionul Cahul, refuzând să menționeze la cine anume. Totodată a comunicat executorului că fiul ei Mihai poate fi găsit la nt. ***tel+ 373 79443162*** (f.d.24).

27. Astfel, Executorul judecătoresc s-a limitat exclusiv la modalități formale de comunicare, respectiv la expedierea corespondenței poștale la domiciliul din Republica Moldova şi la publicări cu caracter general, fără a depune diligențe reale şi efective pentru asigurarea informării concrete a debitorului. Or, în contextul actual, caracterizat prin dezvoltarea mijloacelor moderne de comunicare, obligația de diligență a executorului nu se poate reduce la simple notificări poștale repetate, cunoscându-se faptul că acestea au fost returnate cu mențiunea ‚plecat". Executorul nu a utilizat toate mijloace de comunicare, inclusiv cele electronice, nu a încercat contactarea prin e-mail sau rețele de socializare (cum ar fi Facebook, etc.).

28. În aceste condiții, necunoașterea procedurii de către debitor nu poate fi imputată acestuia şi nu poate constitui temei pentru aplicarea unei măsuri restrictive severe, atâta timp cât executorul nu a demonstrat că a depus toate diligențele rezonabile şi proporționale pentru a asigura o informare efectivă, conform exigențelor dreptului la apărare şi ale unui proces echitabil.

29. În aceste condiții, nu este demonstrat prin niciun mijloc de probă că recurentul ar fi avut cunoștință efectivă despre existența acțiunii civile intentate împotriva sa sau despre procedura de executare silită inițiată ulterior, ceea ce ridică serioase dubii asupra respectării principiului contradictorialității şi al dreptului la apărare.

30. ***Interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova a fost dispusă în absența unui risc real, actual şi concret***, astfel cum impune art. 64 din Codul de executare. Potrivit acestei norme, măsura poate fi aplicată exclusiv în situația în care prezența debitorului este indispensabilă pentru executarea eficientă a documentului executoriu, iar plecarea acestuia ar face imposibilă sau cel puțin substanțial dificilă executarea. în prezenta cauză, nici instanța de judecată şi nici executorul judecătoresc nu au demonstrat existența unor circumstanțe actuale care să justifice o asemenea ingerință.

31. ***Nu s-a probat că recurentul ar manifesta intenția de a se sustrage de la executare; nu s-a demonstrat că ar urmări stabilirea definitivă într-un alt stat în scopul eludării obligațiilor; nu s-a indicat în ce mod concret plecarea temporară peste hotare ar face imposibilă continuarea executării silite.***

32. De asemenea, nu s-a făcut dovada faptului că executarea nu ar putea continua prin mijloacele ordinare prevăzute de lege, cum ar fi urmărirea bunurilor mobile sau imobile, valorificarea activelor patrimoniale ori utilizarea mecanismelor de cooperare internațională în materie de executare.

33. Simpla existență a unei datorii şi lipsa executării voluntare nu pot constitui, temei suficient pentru restrângerea dreptului fundamental la libera circulație. Totodată, din analiza procedurii de executare rezultă o lipsă evidentă a unor măsuri recente şi efective de executare.

34. În aceste condiții, interdicția de a părăsi țara nu poate fi utilizată ca substitut al unei executări silite active şi diligente, executorul fiind obligat să demonstreze că a epuizat în mod efectiv şi rezonabil toate mijloace prevăzute de lege. Or, în speță, nu s-a probat imposibilitatea executării prin alte mecanisme legale şi nici nu s-a justificat caracterul indispensabil al măsurii restrictive.

35. Prin urmare, demersul executorului judecătoresc se prezintă ca fiind neîntemeiat, iar admiterea acestuia de către instanța de fond s-a realizat fără o analiză reală a condițiilor cumulative impuse de art. 64 Cod de executare şi fără verificarea proporționalității ingerinței în dreptul fundamental la libera circulație al recurentului.

36. În atare circumstanțe, instanța de fond s-a limitat la o motivare formală, abstractă și stereotipă, fără a efectua o analiză individualizată a circumstanțelor concrete ale recurentului şi fără a verifica existența unui risc real şi actual care să justifice ingerința în dreptul fundamental la libera circulație.

37. Prin urmare, în circumstanţele expuse, Colegiul civil apreciază drept întemeiate argumentele recurentului, care combat integral cele invocate de prima instanţă în încheierea contestată, iar încheierea primei instanțe o apreciază ca fiind neîntemeiată și astfel, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, a casa încheierea recurată şi a emite o nouă încheiere prin care a respinge demersul executorului judecătoresc Ungureanu Oleg cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi țara în privința debitorului Munteanu Mihail Fiodor.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se admit cererea de recurs declarată de recurentul Munteanu Mihail, reprezentat de avocatul Gherboveț Mihail.

Se casează încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 05 iunie 2026 şi se soluționează problema în fond:

Se respinge demersul executorului judecătoresc Ungureanu Oleg cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Munteanu Mihail Fiodor, ca fiind neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan